

SAMOBORSKI LIST

P. n. Knjižnica kr. sveučilišta — Zagreb

GODINA XXXVII.

U SAMOBORU, 1 RUJNA 1940

BROJ 17

«Samoborski List» izlazi 1. i 15. u mjesecu — Pretplata sa poštarinom na cijelu godinu iznosi 25.— din., — Inozemstvo 50.— din. — Uprava i uredništvo: Livadićeva ulica 2. Vlasnik i odgovorni urednik Slavko Šek, Samobor

Oglase prima uprava prema cjeniku. — Za oglase, koji se više puta uvršćuju, daje se znatan popust. — Rukopisi se ne vraćaju. — Tisak: SAMOBORSKE TISKARE Slavko Šek, Samobor, Livadićeva ulica broj 2.

50-godišnjica Vatrogasnog društva

Kako smo već javili proslavit će naše Dobrovoljno vatrogasno društvo 50 godišnjicu svoga osnutka u nedjelju dne 8 rujna na Malu Goru. Proslava biti će pod pokroviteljstvom predsjednika samoborske organizacije HSS g. Marka Bahovca.

Vatrogasno društvo razaslalo je pozive na vatrogasna društva diljem naše domovine, a pozvalo je i sva naša domaća društva da korporativno sudjeluju kod ove proslave.

Sa radošću možemo konstatirati da je za Samobor koji je imao već pred 50 godina ovakovo humano društvo, znak velikog napredka i visoko shvaćanje požrtvovanja i ljubava prema svome bližnjemu. To jednako i još više važi za one, koji su pred 50 godina djelotvorno sudjelovali u samom društvu, kao i one koji ga uzdržaše sve do današnjega dana.

U današnje doba sebeljubija, dobrovoljna vatrogasna društva otkraču kao jedna topla i svijetla zraka, institucija koja je osnovana na čistim žrtvama, čiji su članovi i danju i noću pripravnici da brane krov nad našim glavama, da čuvaju našu imovinu, topla domaća ognjišta od požara i vatre nezasične.

Građanstvo se pak umoljava da na taj dan, kada naše Dobrovoljno vatrogasno dru-

štvo slavi svoju 50 godišnjicu požrtvovne borbe protiv razornog elementa, koji zatire ljudsku muku i napore — okiti svoje domove hrvatskim barjacija, da tako našim i stranim vatrogascima koji dolaze u Samobor pokažu svoje simpatije i poštivanje.

Raspored proslave:

1. u 5 sati u jutro budnica (ophod glazbe po mjestu);
2. od 7—9 sati doček gostiju;
3. u 9 sati polazak delegacija na grobove osnivača i ostalih zaslužnih članova;
4. u 10 sati sastanak svih vatrogasnih društava i ostalih pred „Hrvatskim Domom“ radi korporativnog polaska u crkvu;
5. u 10 i pol sati sv. misa;
- Poslije mise bit će kod trgovačke vijećnice pozdravni govori i izvršit će se odlikovanja zaslužnih domaćih vatrogasaca.
6. Mimohod vatrogasnih društava pred vatrogasnim vodstvom i narodnim predstavnicima;
7. u 13 sati banket u gostionici g. Franje Tkalčića;
8. u 16 sati velika zabava u Anindolu

zamjenu poslovnih knjižica radnika i namještenika do zaključno 31 prosinca 1940, do kojeg se roka produkuje vrijednost starih isprava.

PODZEMNI HODNIK U LJUBLJANSKOJ ULICI

GRADSKI REGULATORMI ODBOR PRIHVATIO JE PREDSTAVKU DRUŠTVA ZAGREBČANA

Povodom predstave Društva Zagrebčana od prošle i ove godine, a nakon povoljnog rješenja sa strane ravnateljstva Državnih željeznica i Banake Vlasti, uzao je regulatorni odbor sadanjeg Gradskog zastupstva to pitanje na zadnjoj svojoj sjednici ponovno u pretres.

Budući su neki razlozi, koji su prije postojali i diktili neki posebne svjetle koje je gradsko općinske uprave željeznica prije postavljala protiv njenog projekta u toj stvari sada otpali, to je regulatorni odbor zaključio, da pristaje sa svojoj željezničkoj upravi u tom predmetu.

Ovaj zaključak ima biti odobren od gradskog zastupstva na prvoj njegovoj skup-

štini pa nema dvojbe, da će to odobrenje uslijediti, jer to traži interes Zagreba i njegovog građanstva kao i okolnog seljaštva.

Ova odluka obradovat će ne samo zagrebčane, nego i poslovni svijet iz Samobora i Podsuseda i seljaštvo iz tamošnje okolice jer svi jedva čekaju da ta teška zaprijetka u saobraćaju grada bude što prije odstranjena.

Društvo Zagrebčana apelira na upravu državnih željeznica, da čim primi povoljno rješenje od Gradske općine odmah pristupi k svim predradnjama u tom veoma važnom pitanju.

IZ ZADRUGE «HRVATSKI DOM»

U fond za gradnju doma darovali su: Dr. Theodor Pečić 500 din., Milan Nertić, trgovac 300 din., Vladimir Šimec, umjetnik vjenca pok. Juraja Jerčića 100 din.

Svim darovateljima u ime odbora najtoplija hvala.

Zadruga moli još jednom članove, da odmah uplate zaostale udjele, kao i one koji nisu još uopće ništa upitali.

Dom se dovršuje, pa je svakog pojedinca dužnost da izvrši svoje obćetanje, i to baš sada, kada je najveća potreba.

Upisivanje novih članova, sve uplate i darove prima blagajnik zadruge Vl. Šimec.

Marijanski kongres okičkog dekanata

održati će se u Sv. Mariji-Okčić u nedjelju 15 rujna o. g. na dan Imena Marijina. Kongres se priređuje kao dio proslave 1300 godišnjice veza između sv. Crkve katoličke i hrvatskog naroda. Sprema se mnoštvo vjernika iz svih 10 župa okič. dekanata te iz Prigorja i Jaskanskog kraja. Na taj dan, u koji se od starine obavlja znamenito Kijevsko proštenje, pohriliti će narod, da zajedničkom pobožnošću zahvali Majci Božjoj za nebrojene milosti, što ih je u ovo 13 stoljeća od Nje primio, da zadovolji za grijeha i stavi sebe i svoju domovinu Hrvatsku pod moćnu Njezinu zaštitu. Po svojoj prilici služiti će sam preuzv. g. nadbiskup dr. A. Stepinac pontifikalnu sv. Misu i izreći prigodnu propovjed. Pojedine župe sakupiti će se na određenom sabiralištu, a samoborski župljani, koji se spremaju na to hodočašće u velikom broju, sastati će se u 9 sati kod kapele kod župnog dvora u Okčiću i poći u procesiji na trg, gdje bude zborovanje, a onda sv. Misa i propovjed.

Zakvala:

Odbor kr. pjev. društva „Jelo“ zahvaljuje suprugama Šekić na darovanju 100 dinara. — Wena, blagajnik.

Naši seljaci na Jadranu

U subotu dne 17 pr. mj. odvezlo se je 250 naših seljaka većinom iz samoborskog kotara pod vodstvom hrv. narod. zastupnika prof. L. Tomasića, dra Jančikovića i Fabijana Lenarta specijalnim vlakom u Split. Na stanici dočekalo je naše putnike veliko mnoštvo tamošnjih pristalica HSS.

Nakon pozdrava složila se povorka na čelu sa našom glazbom Pačke knjižnice i čitaonice, koja je zajedno sa seljacima otputovala iz Samobora.

Cijelim putem kad je povorka prolazila gusti špalir naroda priredilo im je srdačne ovacije. Drugi su dan u jutro položili vijenac na grob dra. Trumbića, razgledali znamenitosti Splita i Marjana, a poslije podne su krenuli na Klis i Sinj gdje su prisustvovali izvedbi sinjske alke.

U utorak vratili su se izletnici svojim kućama puni prekrasnih utisaka sa plavog našeg Jadrana.

Iz trgovačkog udruženja

Riješenjem Banake vlasti banovine Hrvatske produžen je rok za nabavu odnosno

Historijski dani

U ponedjeljak održana je u Banskim dvorima u Zagrebu povodom godišnjice sporazuma, prva sjednica vlade u Zagrebu. Pažnja politički krugova bila je koncentrirana toga dana na Zagreb, gdje je boravio predsjednik i podpredsjednik vlade i većina ministara.

Smotra hrv. seljačke kulture

Pročauše nedjelje održana je u Zagrebu velika smotra hrvatske seljačke kulture na kojoj je sudjelovalo 25 ograna HSS iz raznih krajeva naše banovine, pače iz Dalmacije, Bosne i Hercegovine. Među ostalima nastupio je i Ogranak HSS iz Otrusevca sa dvije pjesme.

Unapređenja

Odlukom Bana od 20 pr. mj. unapređeni su u VI. položajnu grupu Aleksander Rubeša, ravn. učitelj u Smeroviću i Marija Frilan, učiteljica u Lugu.

VJENČANJE

U srijedu dne 28 pr. mj. vjenčala se gđica Mira Šver, kćerka pok. trgovca Martina Šver i gđe Marije Šver, sa g. Franjom Zlodi, činovnikom Obrtne komore u Zagrebu. — Bilo sretno!

31 kolovoza prestaje vrijediti stari srebrni novac od 10 dinara

Upozoravaju se interesenti, da prema riješenju ministra financija stari srebrni novac od 10 dinara, koji se povlači iz prometa, prestaje biti zakonsko sredstvo plaćanja na dan 31 kolovoza 1940. Poslije toga roka taj novac može se zamijeniti samo kod Narodne banke i državnih financijskih ustanova.

Ujedno se upozoruje, da se približuju posljednji rokovi za zamjenu starog srebrnog novca od 20 dinara i starog metalnog novca od 1 dinar (20 listopada) i da se nakon ovoga roka njihova zamjena ne će moći vršiti ni kod Narodne banke, ni kod drž. fin. ustanova.

Nesreća u rudokopu

U ponedjeljak dne 26 pr. mj. radili su radnici u rudokopu gipsa g. Milana Praunspbergera u Rudama. Tokom rada odlupila se sa stropa, koji je bio po radnicima pregledan slučajno pečina, te je pala na radnika Gabru Kuhara, koji je na podu razbijao gips, te ga na mjestu usmrtila, dok je do njega stojećeg radnika samo lakše ozlijedila.

Odmah je nesreća javljena sreskom načelniku, oružničkoj postaji i liječniku okružnog ureda, koji su na mjestu nesreće — slušajući devetoricu radnika — ustanovili, da se nesreća desila slučajno i da za nju na nikoga ne pada krivnja radi bilo kakovog propusta.

Upis u Stručno produžnu (tegrt-sku) školu u Samoboru

obavit će se dne 2 rujna od 5—7 sati poslije podne.

Pozivaju se učenici (ce) pomenute škole da kod upisa pridolesu sve potrebne priloge naročito oni koji se prvi puta upisuju.

Mladom g. Vladi-res-u Presečki

Na neobično uljudni i učenj članak pod naslovom: »Tko je gospodin — č — u »Samoborc« od 22. VIII. o. g. br. 34., g. — č — ima smionosti, da poručil sljedeće:

Kad je ml. g. Vlado-»res« uzaludno pet mjeseci, kako se tuži, muku mučio, da otkrije pisca onog osvrta u »Samoborskom listu« od 15. IV. o. g. na podlistak »Mramor i cement« (»Samoborac« br. 13. 1940.), i nije ga mogao pronaći, neka mu taj g. — č — bude i dalje »nepoznat«

Budući da je g. — č — doista čedan ili kako drži g. »res« — prestrašeni, u njegovo ime dati će odgovor potpisani.

Bio sam u Dalmaciji. Iznenada stigla me brzjavni poziv policijske sekcije Press-biroa D. D. u Samoboru, da se traži veliki delikvent — gosp. — č —, jer je sumnja pala na više osoba, kojima prezime svršava na — č —, pa tako i na mene, morao sam odmah prekinuti kratki odmor, i noćnim brzim vlakom ostaviti lijepi Krešimirov grad Slavenik, da se podvrgnem strogom preslušavanju pomenute policijske sekcije (ili »ček«).

Izostavljajući one duge odlomke u 3 stupca u članku: »Tko je g. — č —?« i onaj proračunano stavljeni motto od M. Krleže, poznatog marksističkog književnika, i citat samog Leibnitza, te Jeana Paul-a, koji predmetu pristaju kao šaka na oko, isto tako i riječi Emila Zole, poznatog mrziteiju kršćanstva, pa i riječi dra A. Radića (živimo u doba, kad se nužno mora »pocukrat« — svaki članak bilo kakvim navodom ovog odličnog kulturnog radnika — pristajao ili ne pristajao predmetu), izjavljujem odlučno, da ne smatram odličnim kopirati po onom velikom kupu licnih uvreda u stupcu — od »Pet mjeseci trudio sam se...« — pa do završetka — »jer je lakše tuđe kidati nego se vlastitim (na pr. radom) odlikovati...«

O tom blatom kojega ml. g. »res« ili potpunim imenom Vlado Presečki

»res« rado mijesal, javnost je već izrekla svoj sud: čiji je obraz tim blatom poprskan.

Kad se radi o ml. g. »res-u«, moramo odmah »in medias res«.

Radi se jedino o tom: da li je g. Vlado mislio u svom podlistku na spomenik Rendićev na grobu Perkovca i usporedio ga sa spomenikom Majke Božje ispred župne crkve? Ako nije mislio na spomen-kip Majke Božje, onda je morao to dokazati, i gosp. — č — najspremnije bi ispravio svoj osvrst.

Ako je pak doista usporedio Rendićev kip s kipom Majke Božje, kako je iz konteksta njegova podlistka dokazano, a nikad oprovrgnuto, onda je ml. g. Vlado kao sin katoličkih roditelja imao objasniti, s kojih razloga u javnom domaćem glasilu govori o Majci Božjoj i to neprestano sve do kraja svog feuilletona samo kao o »ženi«, zašto ju naziva »strankinjom« a hajlinu njezinu »stranom«? — Znam, da je do nedavna i on štovao Majku Božju, da je dolazio i među katoličke omladince, a sada — nakon par godina, ne prepoznaje Onu, koju prikazuje spomenik ispred župne crkve, podignut po želji i prinosima našega naroda, najsvetčanije blagoslovljen u tu svrhu, da bude spomen 1.000-godišnjice Hrvatskog kraljevstva i onih domaćih sinova, koji su pali u svjetskom ratu!

Pred tim kipom, molli se naš hrvatski narod javno, klečeći i vrlo često. Zar nije ne samo neukusno nego i s blažnjivo za taj naš mukotrpan narod, kad se Presv. Bogorodica Dj. Marija tretira u listu, namijenjenom za pouku naroda, kao puka »žena«, kao »strankinja«, koja ne zaslužuje ni da se imenom nazove?

To je ml. g. »res« pravi predmet, a sve vaše — tako velikom mukom sastavljeno pisanje o svemu i svačemu, pače i o novom društvenom poretku, o kojemu ne bi nitko od nas ništa znao, da nas nijeste Vi blagohotno poučili i odmah svojim praktičnim primjerima uputili, kakav ima da bude taj novi društveni poredak; nema baš nikakove

veze s mojim osvrdom. U tom poretku kako ga vi spremate, smjeti će se javno pogrdivati vjerske svetinje, ali će biti najstrože — pod prijetnjom smrtne kazne na kandelabru ili u benzinskoj vatri — zabranjeno braniti te svetinje ili kako vi kažete: »Smatram, da je potrebno uskratiti pravo izricanja sudova u javnosti osobama, koje nemaju obraza potpisati izrečeni sud.«

A onda? Onda će se dakako takovi spomenici pa i oni od najveće umjetničke vrijednosti nemilice rušiti! Prvi će dakako biti obješen sam ml. g. Vlado-res, jer ni on nije imao obraza potpisati se pod svoj podlistak, a onda tek jadni g. — č — (baš ml ga je žao!) — jer se (povodeći se za primjerom g. »resa«) usudio izreći svoj sud a nepotpisati! — Dobro, da u Samoboru imamo dovoljno stupova po ulicama...!

Bilo bi vrlo zanimivo, kad bi ml. g. »res« — odnosno Vlado Presečki-»res« izvolio staviti sva vlastita svoja djela (na pr. svoj rad...) »kojima se odlikovao«, na tezulju, a na drugu stranu da se stave vlastita djela misterioznog »g. — č —« i njemu sličnih, koji se usudile »ponovno u par navrata« raditi u duhu ideja, koje »danas (i ako možda poštovanja vrijedne) idu u historiju«, a ne će da se pomire s duhom vremena — t. j. s marksizmom — pa da se pusti da tezulja slobodno izreče svoju odluku!!!

Ideje, ml. g. Vlado, koje zastupa g. — č — i njegovi iscmil enic, vjerno su i nerazorive te pripadaju kao što prošlosti tako i sadašnjosti i budućnosti.

O ostalom, kao što o tom, zašto nije izašla kritika onih »res-ovih« članaka o protuboljševičkoj izložbi u Zagrebu, poradi kojih da je nastala »tolika strka«, nije potrebno odgovarati — Ml. g. Vlado ostaje kod svojih mišli i tvrdnja, a to je dovoljno. Da ga »Utopija pronaći misterioznog pisca« ne bi odveć mučila, upućujem ga, da se ogleda i po osobama samog uredništva poštovanog »Samoborca«, jer i među

njima ima također prezimena na ->ć<, a neki od njih poznaju gospodina ->ć< a- barem od onda, kad ih je on sam glavom upozorio na onaj članak u »Životu«, za koji se ml. g. Vlado sada hvata kao utopljenik za slamku!

»Sinek, sinek! Kaj si nam napravil tuliku nepriliku! — tuže se neki od istomišljenika g. »res-a«. — »Pusti na stran Leibniza, Zolu, Križu, jer je to i onak za tebe prevučeno, pak se rajši vuči mudrost življenja iz one pesmice vu negdašnoj školakoj početnici: »Perotio pekar biti, al' su peći vruće. Perotio krojač biti, al' ga igla bode. Perotio . . . i t. d. Potpisani g. —>ć<— i njemu slični dakako ne govore tako.

Gospodina —>ć<—

U ime ovog gospodina —>ć<— rado sam odgovorio g. »res-u«, a još dodajem od svoje strane: imalo se vrlo mnogo, možda i previše obzira na »rad« g. Vlade Presečki i to poradi poštovanja njegove vrijedne rodbine, kojom me je vezalo i prijateljstvo napose s pok. tatom sve do njegove smrti, i poradi toga, što se ne želi smetati ga

da si već jednom odabere svoje zvanje, jer je u dobi od 25 godina, pa da svrši barem koji fakultet — makar i novinarski, koji će se navodno kod nas skoro kreirati. — Za kritiku njegovih članaka o profuboljševičkoj izložbi dati će mu najbolje informacije vrlo poštovani gospodin dr. N. R.

U znak blagonaklonosti kao pretplatnik otkazujem tjednik »Samoborac« po osvjedochenju ne mogu podupirati štampu — pa bila i domaća, — kad je iz nečijeg lakoumnog neopreza — tako naglo i prerano po-cr-ve-ni-la. Ima i takovih, koji govore, da neki članci u istom broju »Samoborca« zvone kao nečije mrtvačko opijelo. U to se ne pačam već s dužnim poštovanjem pozdravljam ml. g. »res-a« kao župnik, ako se još azatra mojim župljanom.

U Samoboru, 28. VIII. 1940.

Juraj Kocijanić

Napokon je dodijalo

Saznajemo da se ovih dana održala sjednica odbora opć. org. H. S. S. za Sa-

mobor i da su stvoreni značajni zaključci. — Među inim se najoštrije osudilo pojedine članke (i njihove autore), koji su izlazili u »Samoborcu«. — Nadalje se zatražilo od Banske Vlasti da obustavi premještaj učitelja Fresla. Govori se, da bi moglo doći i do osobnih promjena u vodstvu samoborske organizacije

† Gjuro Jurčić

kožarski obrtnik i posjednik u Starogradske ulici, umro je 22 pr. mj. u 87 godini života.

Pokojni Jurčić bio je tip pravog samoborskog građana stare generacije. Marljiv i pošten stekao je veliki ugled među svojim sugrađanima, pa su ga — naročito oni iz Gornjeg Kraja — birali kroz više perioda za trgovišnog zastupnika, da zastupa interese dragog im Samobora. Pok. Jurčić znao je to povjerenje u potpunom smislu zaslužiti. Često je vodio žive debate u zastupstvu sve samo iz ljubavi prema rođenom mu mjestu.

Do posljednjeg počivališta sproveli su ga brojni prijatelji i znanci. — Lahka mu zemlja a rastuženoj porodici naše saučestje!

O 40-godišnjici Pučke knjižnice i čitaonice u Samoboru

(Nastavak)

Predsjednik Antun Filipec s boli je osuđivao nemili raskol. Želio je društvo spasiti, te se dao na izvanrednoj skupštini od 25. travnja 1909. izabrati za predsjednika. Ovu časnu službu vršio je uspješno s mnogo pregaranja sve do god. 1919.

Osjećao je, da se u društvo želi unijeti novotarski-profutradicionalni smjer, i da sav njegov autoritet, te sve njegove zasluge ne će moći spriječiti zlonamjerni zaokret na lijevo. — Našlo se naime pojedinaca, koji su tražili, da se iz društvenog emblema ukloni kršćanski znak sv. Križa. Karakterni predsjednik nije mogao da to podnese, te je položio predsjedničku čast.

Krasne su riječi, kojima se A. Filipec oprostio od Čitaonice na skupštini 4. siječnja 1920. — »Društvo (Čitaonica) ide za tim, — reče — da se mladi ljudi okupe oko dobre nauke i crpu je iz knjige. To sam hvala Bogu, u toliko uspio, da se ova Čitaonica do danas održala uz tako lijepi broj članova i članica. (Zapisnik str. 113.) — Slavna skupštino! Sada kad imamo sve, što smo željeli, mogu vam preporučiti, da bdijete, da čuvate ovaj Vaš ures i Vaš ponos, pak da strogo bdijete nad radom ovoga društva, da se čuvate svih onih elemenata vanjskih, koji bi Vam mogli škoditi, da sruše ugled ovoga društva, da ga okaljaju i u blato uvuku, pa da na koncu u njemu ostane, što ne dao Bog! Tako je isto potrebno paziti i na unutarnje neprijatelje, koji će nastojati da kao crv izgrizavaju srčiku društva, samo da bi smjeli raditi u društvu ono, što oni misle i hoće. . . . Želim i molim, da me više ne birate, i da si nadete drugoga, koji će znati odgovarati današnjem duhu vremena! — Zaista riječi očinske zabrinutosti i muške odvažnosti!

U povijesti Pučke knjižnice i čitaonice, od četiri decenije njezina opstanka, jasno se opažaju četiri periode. Prva perioda — doba je osnutka, stvaranja, organiziranja. Doba zanosa i oduševljenja, kad su članovi svim srcem ljubili svoje društvanice, makar je bilo tek u povojima i vrlo skromno. Druga perioda — od 1909. do 1919. — društvo se premjestilo iz Gornjeg kraja, raste brojem članova, knjiga i novina, stiže novi namještaj i osniva tamburaški sbor. U trećoj periodu — treći decenij opstanka — kad odstupa predsjednik A. Filipec ulazi u društvo neko previranje, predsjednici se često mijenjaju, opaža se nemar u izboru knjiga — da li će proavještavanje biti korisno ili štetno, opaža se sve veći neha prema

društvu i društvenim sastancima. Četvrti perioda pada u četvrti decenij — u doba oštrog progona hrvatskih društava od strane režima, kad su mnoga društva bila raspuštena ili se sama razila.

U to doba nastaje u Čitaonici živiji rad osnutkom Glasbe, priređivanjem pučkih predavanja i nastupom diletantске sekcije.

U svih 40 godina, Čitaonica je radila neprekidno, održavajući redovito odborske sjednice i godišnje skupštine. Iz zapisnika se vidi, da su godišnje skupštine održane: Osnivajuća na 1. rujna 1900., zatim na 1. IX. 1901., 31. VIII. 1902., 30. VIII. 1903., 28. VIII. 1904., 3. IX. 1905., 31. VIII. 1906., 6. X. 1907., 4. X. 1908. Na sjednici od 26. I. 1909. došlo je do nesuglasica, kad je iznenada tražilo 36 osoba, da budu primljene za članove — s namjerom, da dobivši većinu sruše staru »gorensku« upravu, te se predsjednik A. Filipec zahvalio.

Glavna skupština bila je sazvana po nalogu kr. kotar. oblasti (od 15. IV., 1909. br. 18886.) tek na 25. travnja 1909. s dnevnim redom, da se uredi nesuglasice i da društvo uzmožne nastaviti mirno svoj rad.

Skupštine su se dalje održavale redovito i to: 9. I. 1910., 8. I. 1911. (dakako u prisutnosti izaslanika kr. kot. oblasti), 7. I. 1912., 28. XII. 1913. Kad je god. 1914. buknuo svjetski rat, društvo je životarilo, jer su članovi morali na bojišta, te se jedva podržavalo na životu u čekanju boljih vremena.

3. veljače 1918. bila je održana opet glavna godišnja skupština, a onda redovito svake godine: 2. II. 1919., 4. I. 1920., 2. I. 1921., 8. I. 1922., 14. I. 1923., pa redom dalje 24. II. 1924., 8. III. 1925., 14. II. 1926., 20. II. 1927., 2. II. 1928. U godini 1929. nije se mogla održati redovita godišnja skupština radi nahađa članova. Jedva se moglo naći par osoba, koje će htjeti preuzeti službu odbornika. U godini 1930. održana je bila skupština 12. VII., zatim 8. III. 1931., 21. II. 1932., 19. II. 1933., 25. II. 1934., 24. II. 1935., 25. III. 1936., te izvanredna na 30. VIII. 1937. Posljednje glavne skupštine održane su 9. II. 1938., 31. I. 1939. i 23. I. 1940.

Predsjednici Pučke knjiž. i čitaonice. Kod osnutka Čitaonice, kad još pravila nijesu bila odobrena, bila je uprava društva povjerena Antunu Hercegu kao upravitelju i odbornicima: Josipu Druškoviću, Miji Noršiću, (tkalcu), i Miji Hercegu. Na skupštini od 31. VIII. 1902. bio je jednoglasno izabran za predsjednika Antun Filipec

koji je vršio najsavjesnije tu službu sve do god. 1919. Na skupštini od 4. I. 1920. bio je izabran za predsjednika Dr. Iso Pešić

Nakon teških sporova u društvu, bude na sjednici 14. V. 1923. izabran predsjednikom g. Ivan Jurković, god. 1924. g. Milan Turovec, a god. 1926. — skupština od 14. II. izabrala je za predsjednika g. Stjepana Fresla ml. On je mnogo radio za procvat društva, priredio uspješnu proslavu 25-godišnjice društva, isposlovao prostorije u bivšoj Sokolani (dvorište iza Samobor. štedionice) te se trudio oko osnutka čitaoničke glazbe. Zahvalio se na časti radi bolesti god. 1933., kad je na skupštini od 19. II. bio izabran učitelj g. Milan Tomečak. Novi predsjednik morao se na žalost pod pritiskom političkih vlasti zahvaliti još iste godine (sjednica od 13. XII. 1933.).

Predsjedničku službu vršio je podpredsjednik g. Ivan Bišćan, dok skupština 25. II. 1934. izabire novog pred-

sjednika g. Marka Bahovca, dir. I. hrv. štedionice u. m. Pošto se g. Bahovec već u srpnju iste godine zahvalio na časti, opet je predsjedničku službu vršio g. I. Bišćan.

Na skupštini od 23. II. 1935. izabran je za predsjednika g. Slavko Šek st. Budući da je na sjednici od 26. IV. 1937. dao ostavku, preuzeo je predsjedničku službu g. Ivan Bišćan, a skupština god. 9. V. iste godine izabire ga predejednikom. Česte promjene predsjednika vrlo su nepovoljno djelovale na rad društva. Pošto se g. I. Bišćan zahvalio na časti, izabrala je izvanredna skupština od 30. VIII. 1937. za predsjednika domaćeg župnika g. Jurja Kocijančica, koji tu službu vrši još i danas. U svemu je Čitaonica imala u ovo 40 godina 10 predsjednika i upravitelja.

(Nastavit će se)

Ne valja tako!

Premještaj samoborskog učitelja Otona Fresla, upravo je porazno djelovala na sveukupno građanstvo i izazvala najgorčnije proteste. G. Fresl ne samo da je domaći sin, vrlo simpatičan, koji živi samo za svoje zvanje, a u dokolici se bavi glazbom i posvećuje svoje sposobnosti domaćem životu kao organista župne crkve, zborovođa HPD „Jeke“, kao tajnik vatrogasnog društva itd. već je općenito svojom finoćom i mirnoćom postao među građanstvom vrlo obiljubljen. — Čovjek se mora čuditi, komu je bilo potrebno da se njegovim premještajem stavi čitavo jedno mjesto u gorko razočaranje. Može biti samo to, da je nekom bilo krivo, što je Fresl u građanstvu uvažavan a inicijator premještaja po svoj prilici omražen.

Mjerodavni morali bi u takovim stvarima pažljivije postupati i ne činiti i ovakove propeste.

TON-KINO »SAMOBOR« donosi:

31. kolovoza u pol 9 sati i na 1 rujna u pol 6 i pol 9 sati Zaru Leander u prekrasnom šlageru po kazališnom komadu Ferenc Herzega „Dama u plavom“ (Blaufuchs). Najnoviji trijumf Zaru Leander! Najbolji glumci u najboljem Alfa filmu! Čar divne Zarah Leander nije još u nijednom filmu bio toliko nezaboravan!

7 rujna u pol 9 sati i na 8 rujna u pol 6 i pol 9 sati „Anna Favetti“. Po čuvenom romanu Waltera von Hollandera „Svjetlost u tamnoj kući“. Film o nesretnom braku, o velikim strastima i o novom životu jedne osamljene djevojke! Iznad St. Moritza, u divnom snježnom carstvu, odigrava se ova snažna igra o nadanju i o čekanju izgubljenog sina! Veličanstvena scenerija snježnog carstva, daje ovom filmu čar nezaboravne bajke!

14 rujna u pol 9 sati i na 15 rujna u pol 6 i pol 9 sati Monumentalan velefilm još neviđenih masovnih scena iz doba koloniziranja Sjeverne Amerike! „Heroji zapada“. Majstorski film o najvećem pioniru Sjeverne Amerike o hrabrom, borbosom i divovskom Danielu Booneu! Velefilm snažne i široke koncepcije, neobično žive radnje i veličanstvenih prizora o borbama crvenokožaca i doseljenika. Borba američkih starosjedioca i doseljenika kolonista nadmašuju sve što je do sad snimljeno! — U glavnoj ulozi Georg O' Brien.

Prodaje se kuća

iz vlastite ruke od 3 sobe sa nusprostorijama i vrtom. Uпитati Starogradska broj 6.

AUTOBUSNO PODUZEĆE ZAGREB — SAMOBOR

Vozni red: Iz Samobora: u 7, 9, 13.45, 18.30 i 21 sat.

Iz Zagreba: u 8, 12.15, 14.45, 19.30 i 23.15 sati.

Stajalište u Zagrebu: Barthouov (Preradovićev) trg.

Đače-nedouče

Nedavno sam sanjao kako negdje u Banovini Hrvatskoj živi hrvatski pjesnik, književnik, novinar, student i prosvjetitelj naroda.

Taj veliki um (pričinjao mi se do 2 m visokim) pod protektoratom jednog dobronamjernog ali prepređenog crnog patuljka uvođio je u život novi duh, a pri tom se služio svim sredstvima jednog „moralnog i dobro odgojenog“ mladića.

Kao predstavnik mlade generacije navještao je svjetlost, istinu i pravdu!

Nu kad sam se probudio — sve se to rasplinulo — i ostalo samo đače-nedouče — šuplo ali drzovito. x - y

RED VOZNJE

na vicinal. željeznici Zagreb—Samobor

Iz Samobora u Zagreb na radne dane u 5.00, 6.20, 8.20, 10.20, 12.35, 14.05, 16.20, 19.05, i 20.40, na nedjelje i blagdane u 6.20, 8.20, 9.20, 10.20, 11.25, 13.05, 14.05, 15.10, 17.55, 19.05, 19.40, 20.40, 21.50.

Iz Zagreba u Samobor na radne dane u 6.15, 8.15, 10.15, 12.30, 14.00, 16.15, 19.00 i 20.35, na nedjelje i blagdane u 6.15, 7.20, 8.15, 9.20, 10.15, 11.20, 13.00, 14.00, 15.05, 16.15, 17.00, 20.35, i 21.45.

Vozni red dobiva se besplatno na svim putničkim blagajnama.

Iz uredništva

Poradi preobilnog materijala morali smo nekoje članke — pa tako i onaj Proračunske sjednice trg. poglavarstva — ostaviti za slijedeći broj.

Cijen. pretplatnike molimo, da izvole podmiriti pretplatu za tekuću godinu koja iznosi 25.- din, inozemstvo 50.- dinara.

Traži mjesto

Starija gospođa, udova, samoborka, traži mjesto domaćice, mirna i blage čudi, marljiva i povjerljiva. Primila bi mjesto i kao kuharica kod male obitelji. — Uпитati, Samostanska ulica broj 67 kod Stancer.

Iznajmljuje se vila

sa cijelim uređajem, sastoji se iz tri velike sobe, kuhinja, služinska soba, kupaona, podrum i drvarnice, počam od 1 listopada do mjeseca lipnja 1941. — Električna i vodovod u kući. — Uпитati dnevno Taborec br. 3. Ista vila se i prodaje.

Stan u vili na Stražniku

u 1 katu od dvije sobe, veliko predsoblje sve parketirano, djevojačka soba, kupaona, vodovod i električna u kući, terasa sa krasnim pogledom prema Zagrebu i Zagorju, garaža, po želji i veliki vrt. Iznajmljuje se odmah ili po dogovoru. Uпитati, Stražnik, vila Stanić.

Izdaje se cijela kuća

eventualno s vrtom i vinogradom. — Uпитati Samobor, Šmithenova 21.

Javna zahvala

Prigodom teškog udara koji nas je zadesio zahvaljujemo na pažnji društvima kao i svima koji su našeg dobrog sina, očajne supruga i oca do zadnjeg počivališta sproveli te mu greb cvijećem okitili.

Obitelj Čizl